

От президент Хенри Б. Айринг
Първи съветник в Първото президентство

Щастие за хората, които обичаме

Всички желаем щастие за хората, които обичаме, и искаме да изпитват колкото е възможно по-малко болка. Докато четем разказите за щастие – и болка – в Книгата на Мормон, нашите сърца се възмущават, когато мислим за нашите близки. Ето един истински разказ за щастлив момент:

„И стана така, че нямаше раздори в земята, понеже любовта Божия живееше в сърцата на людете.

И нямаше зависти, нито спорове, нито метежи, нито блудства, нито лъжи, нито убийства, нито какъвто и да е вид похотливост; и наистина не можеше да съществува по-щастлив народ измежду всички народи, сътворени от ръката Божия“.

След това четем:

„И колко благословени бяха те! Защото Господ ги благославяше във всички техни дела; да, те бяха благословени и преуспяваха, чак докато не се изминаха сто и десет години; и първото поколение от Христа се помина, и нямаше раздори в цялата земя“ (4 Нефи 1:15–16, 18).

Любящите ученици на Христос се молят и работят за такава благословия за другите хора и за себе си. От разказите в Книгата на Мормон и от личния опит на много от нас, знаем, че дарът на щастието е постижим. Знаем, че пътят към щастието е добре обозначен. Знаем също и че поддържането на щастието не е лесно, освен ако, както при нефитите след посещението на Спасителя, „любовта Божия“ не живее в сърцата ни.

Тази любов е в сърцата на нефитите, защото те спазват закона, който я прави възможна. Обобщение на този закон откриваме в молитвите за причастие, които започват със сърдечна молба към нашия Небесен Отец. Ние се молим със сърце, изпълнено с вяра, и с дълбока любов към нашия личен Спасител. Ние се ангажираме с истинско намерение да вземем върху си Неговото име, да си спомняме за Него и да спазваме всички Негови заповеди. И накрая, упражняваме вяра, че Светият Дух, третият член на Божеството, може винаги да бъде с нас и да свидетелства в сърцата ни за Отца и Неговия възлюбен Син. (Вж. У. и З. 20:77, 79.)

Чрез спътничеството на Светия Дух нашите сърца могат да се обърнат така, че да желаем и приветстваме любовта на нашия Небесен Отец и Господ Исус Христос. Начинът да получим любовта на Бог в сърцата ни е лесен, както е и лесно да загубим усещането за тази любов. Например, човек може да реши да се моли по-рядко на Небесния Отец, или да не плаща пълен десетък, или да спре да се угощава със словото Божие, или да игнорира бедните и нуждаещите се.

Всеки избор да не се спазват заповедите на Господ може да накара Духа да се оттегли от сърцата ни. А с тази загуба намалява и щастието.

Щастието, което желаем за нашите близки, зависи от техните решения. Колкото и да обичаме едно дете, проучвател или наши приятели, ние не можем насила да ги

накараме да спазват заповедите, за да станат достойни Светият Дух да докосне и да промени сърцата им.

Ето защо най-голямата помощ, която можем да окажем, е да съветваме хората, които обичаме, да внимават в своите собствени решения. Алма го прави с покана, която вие също можете да отправите:

„Да се смирите пред Господа, да призовавате светото Му име, да бъдете и да се молите непрестанно, за да не бъдете изкушени повече от това, което можете да понесете, и тъй да бъдете водени от Светия Дух, като станете смирени, кротки, покорни, търпеливи, изпълнени с любов и всичкото дълготърпение;

имайки вяра в Господа и надежда, че ще наследите вечен живот; като имате винаги в сърцата си Божията любов, та да може да бъдете въздигнати в последния ден и да влезете в Неговия покой“ (Алма 13:28–29).

Моля се хората, които обичате, да приемат вдъхновената покана да изберат пътя към трайното щастие.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Президент Айринг проповядва, че щастието, което усещаме в живота, зависи от решенията, които вземаме. Докато обсъждате това послание, бихте могли да се съсредоточите над нещата, които президент Айринг споменава, че можем да изберем да правим (като например да се молим, да работим, да упражняваме вяра и да се ангажираме с истинско намерение), за да ни водят по пътя на щастието. Бихте могли да поканите хората, на които преподавате, да запишат две или три действия, които желаят да предприемат, които по-добре да ги насочат към „пътя към трайно щастие“.

МЛАДЕЖИ

Действия, които водят към щастие

Президент Айринг проповядва, че „щастието, което желаем за нашите близки, зависи от техните решения“.

Можете да прочетете за последствията, които следват от решенията, от примерите на Нефи, Ламан и Лемуил. Ламан и Лемуил роптаят и не желаят да спазват заповедите (вж. 1 Нефи 2:12). В резултат на това те и техните наследници са прокълнати и лишени от присъствието на Господ (вж. 2 Нефи 5:20–24). Нефи избира да се подчинява на заповедите (вж. 1 Нефи 3:7) и благодарение на това той и народът му „заживя(ха) щастливо“ (2 Нефи 5:27).

Вие можете да изберете да бъдете праведни и щастливи. Но хората около вас вероятно въпреки това ще вземат погрешни решения, които ще водят до нещастие и неудобство. И макар че те могат да вземат собствени решения, вашият пример може да влияе на избора им за добро. Как вашите решения носят щастие на другите? Обсъдете с вашето семейство различни начини, по които да повлияете позитивно на хората около вас и да им помогнете да усетят щастие.

ДЕЦА

Предизвикателството на добротата

Когато Исус посещава народа в Америка, Той им проповядва да се обичат и да бъдат добри едни към други. Какво можете да направите, за да следвате Исус и да обичате другите? Ето няколко идеи. Отбележете всяко от действията, докато ги преглеждате.

- Мога да прегърна някой тъжен човек.
- Мога да служа тайно на някого.
- Мога да прочета или да гледам обръщение от конференция за това да бъдем добри.
- Мога да изпея детски химн на моето семейство.
- Мога да се усмихна на някого, който изглежда самотен.
- Мога да _____.
- Мога да _____.

Семейството: прокламация към света

С молитва изучавайте този материал и преценете какво да споделите. Как разбирането на учението за семейството благославя хората, за които се грижите чрез обучение при посещение? За повече информация, отидете на reliefsociety.lds.org.

**Вяра, семейство,
взаимопомощ**

Относно общата конференция на Обществото за взаимопомощ през 1995 г., когато президент Гордън Б. Хинкли (1910–2008) за първи път прочита „Семейството: прокламация към света“, Бони Л. Оскарсън, обща президентка на Младите жени, казва: „Ние бяхме благодарни и оценихме яснотата, простотата и истинността на този даден чрез откровение документ. ... Прокламацията за семейството е станала наша база за преценка на философиите на света и свидетелствам, че изложените в нея принципи са толкова верни днес, колкото бяха и когато ни ги даде един Божий пророк преди близо 20 години“¹.

„От прокламацията за семейството – добавя Керъл М. Стивънз, първа съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ, – научаваме, че „в доземната действителност духовните синове и дъщери познавали и почитали Бог като техен Вечен Отец“². ... Всяка от нас принадлежи

в Божието семейство и е нужна в него“³.

Живеем във време, в което родителите трябва да защитават своя дом и своето семейство. „Семейството: прокламация към света“ може да ни ръководи.

Допълнителни Писания

Мосия 8:16–17;

Учение и завети 1:38

Истински разкази

„Лий Мей Чен Хо от трети район в Тао Юан, кол Тао Юан Тайван, казва как прокламацията я е научила, че семейните взаимоотношения могат да помогнат да се развият божествени черти като вяра, търпение и любов. „Когато се опитвам да се усъвършенствам съобразно прокламацията, мога да изпитам истинско щастие“ – казва тя“⁴.

Барбара Томпсън, която е президентка по време на прочитането на прокламацията за първи път, а по – късно служи като съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ,

казва: „За момент си помислих, че (прокламацията за семейството) не се отнася много за мен, тъй като не бях омъжена и няхах собствени деца. Но почти толкова бързо си рекох: „Но тя се отнася и за мен. Аз съм член на семейство. Аз съм дъщеря, сестра, леля, братовчедка, племенница и внучка. ... Дори да бях единственият жив член на моето семейство, аз все още съм член на Божието семейство“⁵.

БЕЛЕЖКИ

1. Бони Л. Оскарсън, „Защитници на прокламацията за семейството“, *Лиакхона*, май 2015 г., с. 14–15.
2. „Семейството: прокламация към света“, *Лиакхона*, ноем. 2010 г., с. 129.
3. Керъл М. Стивънз, „Семейството е от Бога“, *Лиакхона*, май 2015 г., с. 11.
4. Никол Сиймур, „Семейството: прокламация към света“ навърши 10 години от издаването си“, *Лиакхона*, ноем. 2005 г., с. 127.
5. Барбара Томпсън в *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, 2011 г., с. 148.

Обмислете следното

По какъв начин „Семейството: прокламация към света“ е свидетелство в наши дни?